

عنوان مقاله:

جایگاه امانت در ساختار دیوان شمس

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه زبان و ادبیات ایران (با رویکرد فرهنگ مشارکتی) (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

حسنا بادنج - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ارسنجان

مهدی زاهدی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

مولوی، از شاعران بزرگ ایرانی است. اشعار وی، تحت تاثیر آموزه های دینی و اخلاقی قرار گرفته است. موضوع اصلی این پژوهش بررسی مولفه های اخلاقی امانت در کلیات شمس است. به همین منظور اشعاری را که در آنها فضیلت اخلاق مطرح شده بود، استخراج سپس مورد تحلیل قرار گرفته است. بر پایه پژوهش حاضر، این عارف شاعر، با ایجاد سنخیت بین روح و جسم و بیانات و رفتارهایش توانسته است که زیباترین و نغزترین مفاهیم اخلاقی را در قالب شعر مطرح کند و مقولهی امانت، یکی از این مفاهیم است. آنان را با خود همگام نموده، با پروردگارشان پیوند دهد. مولوی، علاوه بر بررسی جنبه ی تعلیمی اخلاق، به جنبه ی عرفانی و آسمانی اخلاق نیز توجه داشته است. او با کلیدواژه ی امانت، ساختار غزل های خود را منسجم کرده و ابیات را به یکدیگر پیوند زده است.

کلمات کلیدی:

اخلاق، امانت، کلیات شمس، مولوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/849778>

